

Nemad on alt lõua peolt otsast funni kesleni õned,
ülli walged, ütlemaata lõowad, liggi 8 jalga pistad,
alt 2 käewarre jämedad ja tihti liggi 200 naele rasked.
Reist treitakse ja öweldasse kõisjuggusid asju, fui kam-
misid, nödelatosiid ja muid nisjuggusid riistu. Sekõige imes-
liffum ja tarviliisem ligetema küljes on se temä lot. Se on
üks õness, alla pole kofko jookswa naht fot, mis 6
jalga pistaks saab, ja kelle otsas al moffasarnased
riistapuud on, misgaga temä pea aego kõiki tehta wõib,
mis inimeenõma sõrmedegateeb. Nendega noppib temä
lilleõissi, teeb sõimi lahti, wõttab forki puddeli pealt
mahha, kirjotab, pañeb õma issandalle mütsi vähhe,
kõanab usse luffu ja paislab inimeisi ja ellajid mahha,
nõnda et nemad enam ülesotsust ei mälleta. Se elefant
näisse lül ruinal ja loll ollewad, agga siiski on temä
wäga õplik ja temä pañeb kõiki terrawalt tähhele, mis
temä ümber tehhasse. Tulleb talle kegi waasto ja ei
lähhesse förvale, siis õppetab ta tedda kohhe teed temeh-
hele poleks andma. Za wõttab sedda ülelohtulisti reis-
jad kohhe leitiga finni, töötab tedda tule peale ja
mappustab tedda seal nõnda fauniste, ei kõik temä ümbert
mahha luffub, mis kõiwaste finni wõtud ei olnud.
Siis pañeb ta tedda jälle tassakeisi mahha ja läbheb ta
tedda siis minna, kuhho ta tabhab, rahbul selle selletamisse-
ga, mis ta temale andis. Vilkad, lõöd, sortad ehit pettad sa-
tedda, siis matšab ta seoda sullewist kätte, ni pea kui ta sed-
da sohtab. Kurja temä enda waasto ei unusta ial, selle sees
mõtlev ta opis teisiti, kui üks riistimine, kes teisèle issa

29

andeks andma peab. Agga ead tassub ta ka sulle kätte, ärda
melega, ilma sedda ial unustates. Üks perremees piinass
õma elefanti allati tiggeda melega, lõi tedda ja taples
temaga ühte puhko ilma asjata ja andis talle alba toidust.
Se elefant kannatas sedda ea tüük aega, ebi füll ta jo
selle ülle wäga pahhane ollema nähti. Agga fui se perre-
mees üksford temmaga wäga ulluste ümber kais, siis lõi
ta tedda kohhe temä naese ja laste silmi ees ühhe obiga
surnuks, pistis tedda õma kihwaga läbbi ja läbbi ja
trampis tedda õma jalladega purruks. Se waene naene
wärriises ja kõjendas mittes temma pole, wõttis wimati siis
õma kahte lapsukest ja wissas neid temmale, fui ta
veel alles fui perro mässas, jalge ette, ja ütles: wõitta,
mõritukas siis, fui sa mo meest olled tapnud, fa mo
lapsukeisi ja mind, kes murretseb enam nende ja miño
cest, fui sa mo meest olled surmanud. Se elefant jääsilma
pilk seisma jahmatates, tallitas õma wibha, ja wõttis,
otsekui olleks ta õma kurja jälle eaks tahtnud tehhha,
sedda wañemat last lottiga üles ja pañi tedda õma
faela peale, andis temale se läbbi temä issa asjet fui perre-
mehhele ja wedajalle, ja ei tahnnud enam iol ühte teist wed-
dajit salido, fui sedda last. Kui sa elefantile middagi lub-
bad, ja sõna ei pea, siis uffab ta petjat ideste ärra,
fui ta agga tedda kätte saab.

Reid metsast finni püida ei olle õlyus, seest nemad ei
laesse ennast mitte ea melega wangti wõitta. Idda India
maal on pea aego iggal perremehhel kõige wähhemalt
üks elefant loddlo lojjusseks, tunningatel sadda ehit